

יזכור

חלפון רונן ז"ל

נפל כ"ח בשבט תשנ"ז, 4 בפברואר 1997

רונן, בן שמחה ודינר, נולד ביום כ"ח באייר תשכ"א (14.5.1961) בטבריה. רונן היה איש אשכולות, ברוך כשרונות בתחומים רבים ומגוונים. הוא אהב ללמוד ולהעמיק ושאף להעניק מהידע שרכש לאחרים. במהלך חייו רכש רונן תארים רבים: נווט, פסיקאי, עורך-דין ומורה, אך העשייה היתה החשובה לו מכל - ולא לשם התואר, אלא למען עצם העשייה ולמען הנשמה - כפי שרונן עצמו הגדיר זאת. ילדותו ונעוריו של רונן עברו בעיר הולדתו - טבריה, שם למד בבית הספר היסודי ע"ש ארליך ובבית הספר התיכון "עמל" במגמת אלקטרוניקה.

בנעוריו היה רונן חבר במועדון השיט ובמועדון הכדורסל בטבריה והירבה להשקיע בתחומים אלה. בד בבד, היה חבר בתנועת "הצופים" שבמסגרתה גם הדריך.

בנובמבר 1979 התגייס רונן לצה"ל והתנדב לקורס טיס. אותו סיים בשנת 1981 במגמת נווטי מסוקים, ושירת שלוש שנים בטיסת אנפות. במהלך מלחמת לבנון השתתף בעשרות פינויים וחילוצים של לוחמים מהחזית. בשנת 1984 עבר רונן לטיסת היסעורים שם התקדם עד לתפקיד נווט בכיר והשתתף במבצעים רבים. חברו לשירות מספר שרונן היה נווט מקצועי ביותר והשרה נוחות וביטחון בין אנשי הצוות.

כאשר השתחרר משירות הקבע בשנת 1986, החל רונן בלימודים שמהם לא ידע שובע. את לימודיו האקדמיים החל באוניברסיטה העברית בירושלים, בה למד מתמטיקה ופיסיקה לתואר ראשון. במקביל ללימודיו הפיק תועלת מתחביב הטיולים שלו כמדריך טיולים של "החברה להגנת הטבע". עם סיום לימודיו לתואר הראשון המשיך רונן לתואר שני בפיסיקה באוניברסיטת בן-גוריון, בבאר שבע. רונן, שמצא עניין בתחומים רבים, המשיך ולמד משפטים ואף סיים את הסטאז' זמן קצר לאחר נופלו, אמור היה לגשת לבחינות של לשכת עורכי הדין.

רונן כתב שירה, היה חובב תיאטרון ותכנן להמשיך ולהרחיב את אופקיו בלימודי ספרות והיסטוריה. יחד עם כל עיסוקיו אלה ועבודתו כמורה במכון לחינוך מדעי בתל-אביב, הקפיד רונן על השירות במילואים, אחת לשבוע היה מתייצב לבצעו בדיוק ובמקצועיות.

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב

יזכור

בשנתיים האחרונות לחייו עבר רונן ללמד פיסיקה בכיתת המחוננים בתיכון מקיף ג' באשדוד. מנהלת התיכון מספרת שרונן הגיע ללמד מתוך אהבה ותחושת שליחות: "היה לו גוף גדול עם הרבה נשמה והוא ראה בחינוך ערך. יכול היה לעבוד קרוב למקום מגוריו, אבל בא אלינו והתאהב בנו ואנחנו בו. רונן ראה חשיבות בטיפוח ובקידום תלמידים מתקשים, והיה אמור להתחיל ללמד גם כיתת הכוון".

תלמידיו של רונן מספרים, שהיה לו חיוך ביישני ולמרות השכלתו הגבוהה וכישוריו האזרחיים והצבאיים, היה צנוע והמעט לספר על עצמו: "השיעורים שלו היו 'כיף'. היה לו לוח זמנים משלו. היינו לומדים אתו ארבע שעות רצוף, מבלי להרגיש שהזמן עבר. ההסברים שלו הפכו את הפיסיקה לידידותית, ברורה, מובנת. כשאמרנו שמשהו קשה, היה מניף את ידו, בצורה המיוחדת שלו, ואומר 'הכל קל' - וכך היה. התייחסותו אלינו הייתה חברית, כאל בוגרים".

בערבו של כ"ח בשבט תשנ"ז (4.2.1997) אירע אסון המסוקים. שני מסוקי יסעור התנגשו מעל מושב שאר ישוב ושבעים ושלושה לוחמים, שעשו דרכם לפעילות מבצעית בלבנון נהרגו. ביניהם היה רונן אשר עשה בקפידה, כמדי שבוע, את שירות המילואים שלו. בן שלושים וחמש היה בנופלו. הוא נטמן בבית העלמין הצבאי בטבריה. רונן השאיר אחריו הורים, שלושה אחים - מאיר, רמה ויורם, ואת חברתו לחיים - טלי.

משפחתו של רונן הנציחה את זכרו בתחנה לייעוץ משפטי חינוך באוניברסיטת בר-אילן, במלגה שנתית לתלמיד הפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב וברחוב הצמוד לבית משפחתו של רונן בטבריה שנקרא על שמו - "דרך רונן". בבית הספר "ארליך", במגמה לתקשורת בית-ספרית, נפתח אולפן רדיו על-שם רונן - "רוננפון".

בנוסף לבני משפחה וחברים נדהמים וכואבים השאיר אחריו רונן את תלמידיו, אותם אהב אהבת נפש והם השיבו לו אהבה. תלמידיו של רונן מספרים על "יחודו: כאשר הגיע בתחילת השנה והבטיח להם שעד תום השנה יאהבו פיסיקה, קיבלו התלמידים את הבטחתו בפקפוק שבמשך הזמן התבדה. בהזדמנות אחרת, כששאל את תלמידיו מהו המקום האהוב אליהם, והם ענו "שפת הים", לקח אותם רונן לשפת הים ושם מדדו בצוותא את הרדיוס של כדור הארץ. כך ידע רונן להעביר את אשר אהב לאחרים.

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב